

zaměstnán, má dle svých stanov právní způsobilost prodávati zboží také nečlenům a že oprávněně, t. j. na základě opovědi příslušné živnosti obchodní, také nečlenům zboží prodává, nýbrž poukazuje jen na to, že družstvo toto dle stanov sleduje výdělečný cíl. Než tento moment je pro rozhodnutí otázky, o niž jde, bez významu, omezuje-li se družstvo v rámci svých stanov na prodej zboží členům.

Z těchto úvah vyplývá, že právní hledisko, z něhož žal. úřad při svém rozhodování vycházel, je ve shodě se zákonem.

Č. 7735.

Zaměstnanci veřejní: * K odpočivným požitkům (vyměřeným, po případě plným) ve smyslu § 13, odst. 4. lit. b) in fine zák. č. 286/24 sluší počítati i příslušné drahotní přídavky.

(Nález ze dne 8. února 1929 č. 2.563.)

Věc: Eva Z. v M. proti županskému úřadu v Mukačevě o příplatek k pensijním požitkům a o drahotní přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí ve věci příplatku k pensijním požitkům se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zastupitelský sbor města Mukačeva usnesením z 30. prosince 1925 přeložil st-lku k její žádosti dnem 31. prosince 1925 do pense a vzhledem k její služ. době 14 let, 3 měsíců a 20 dní, do pense započitatelné, přiznal jí pensijní požitky ve výši 49% posledně požívaného služného 6.024 Kč a 50% místního přídavku, t. j. 804 Kč, tedy celkem 3.375 Kč 12 h a drah. přídavek 2.400 Kč. Vzhledem pak k tomu, že se dobrovolně přihlásila k odchodu do pense, přiřknul jí také podle ustanovení § 13 odst. 4 bodu b) zák. čis. 286/24 na dobu od 1. března 1926 do 31. prosince 1926 příplatek k pens. požitkům 556 Kč 44 h.

St-lčino odvolání, v němž namítáno nesprávné vyměření jednak drah. přídavku, jednak příplatků k odpočivným požitkům, župní úřad v Mukačevě nař. rozhodnutím zamítl. — — —

O stížnosti uvažil nss takto:

Na sporu je výše: 1. drah. přídavku k st-lčině pensi, a 2. pensijního příplatku st-lčina. Stížnost namítá, že drah. přídavek měl st-lce býti přiznán podle ustanovení v hlavě VII. vl. nař. č. 34/23 ve výši 3.000 Kč, **ježto její roční pense nepřesahuje 5.400 Kč**, pens. příplatek pak že podle odst. 4. a 6 § 13 zák. č. 286/24 má činiti 50% difference mezi stanovenou celoroční pensí a případnou úplnou pensí a tato difference, když její roční pense činí 3.375 Kč 12 h a úplná pense 6.888 Kč, že obnáší 3.512 Kč 88 h, z čehož 50% je 1.756 Kč 44 h, a úřad k přídavku 556 Kč že dospěl patrně tím, že k roční pensí 3.375 Kč 12 h připočetl ještě drah. přídavek 2.400 Kč, ale omylem nepřipočetl ho též k plné pensí 6.888 Kč.

K těmto námitkám stížnosti sluší uvést toto:

Ad 1. Stížnost přehlíží, že drah. přídavky stanovené v § 6 vl. nař. č. 33/23 byly na základě ustanovení § 9 tohoto nař. počínajíc 1. dubnem 1923 sníženy o 20%, a že od tohoto dne přísluší tedy jenom v sazbách, takto snížených, jak ciferně jsou uvedeny ve vyhlášce č. 132/23. Podle tabulky B. 2. této vyhlášky, která vzhledem k ustanovení § 6 vl. nař. č. 33/23 je směrodatna i pro st-lku, činí drah. přídavek při pensí nedosahující 5.400 Kč částku 2.400 Kč (původních 3.000 Kč — 20% = 2.400 Kč); jestliže tedy žal. úřad, opíraje se o uvedenou právě tabulku, vyměřil st-lce drah. přídavek částkou 2.400 Kč, jednal zcela po právu. Je tedy v tomto bodu stížnost bezdůvodnou.

Ad 2. Předpis § 13 zák. č. 286/24 stanoví v odst. 4. lit. b), že úředníku, který ohlásí dobrovolný odchod do výslužby, má-li aspoň 10letou započítatelnou služ. dobu, bude poskytnut vedle výslužného podle odst. 2 na dobu jednoho roku příplatek k vyměřeným odpočivným požitkům, rovnající se polovině rozdílu mezi těmito a plnými požitky odpočivnými.

Má-li se však podle tohoto ustanovení zák. příplatek do pense stanovití polovicí rozdílu mezi skutečnými pensijními požitky úředníka a plnými pensijními požitky odpočivnými, pak nemůže býti pochybnosti o tom, že se má poměřiti úhrnný součet všech částek, z nichž skutečně vyměřené odpočivné požitky se skládají, s úhrnným součtem všech částek tvořících plné pens. požitky, zjištěné na podkladě služ. platu, podle kterého skutečné odpočivné požitky úředníku byly vyměřeny, čili že jak do skutečných odpočivných požitků, tak i do plných pens. požitků má se započítati také příslušný drah. přídavek. O tom svědčí též dikce poslední věty § 11 cit. zák. a ustanovení odst. 2 a 4 al. b) § 13 téhož zák., kde se staví proti sobě výslužné a odpočivné požitky, takže je patrné, že slovy »odpočivné požitky« míní veličinu jinou nežli výslužné.

Žal. úřad však podle nař. rozhodnutí postupoval tak, že poměřil skutečné st-lčiny odpočivné požitky, tedy součet pense vlastní a drah. přídavku, s pensí vypočtenou podle služ. platu st-lčina bez příslušného drah. přídavku, tedy nikoli s plnými odpočivnými požitky, jak to stanoví cit. předpis § 13 zák. č. 286/24. Tento chybný postup zaviněn byl mylným právním názorem, že pod pens. požitky je rozuměti podle tabulky B. vl. nař. č. 132/23 pouze pensí bez drah. přídavku. Je tedy v tomto směru stížnost důvodná.

Č. 7736.

Samospráva obecní: * Společníkem obce podle § 6 bodu 2 lit. b) zák. z 16. dubna 1864 č. 7 z. z. česk. jest i osoba v obci bydlící, již byla přímá daň předepsána; není potřeba, aby daň byla skutečně zaplácena.

(Nález ze dne 9. února 1929 č. 2261.)

V ě c: Město H. (adv. Dr. Otto Schöngut z Prahy) proti ministerstvu vnitra stran vypovězení z obce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 20. října 1925 zrušila osp ve V. usnesení obecního zastupitelstva města H. z 31. října 1924, kterým byl Jan S.